душа и самата тя се бѣ преселила наново тукъ.Неиината стая неиния портритъ всички Ония вещи които бѣха свързани съ неиното съществуване бѣха достатачни да хранѣтъ мисълтъта му.Така израстна то.Въ паметъта му картината на застаналия надъ ковчега неговъ баща тогава си стоеше и ето тъкмо сега Петъръ си спомни за нея.Никога никому той не бѣше разказвалъ за нея и не бѣ поискалъ да му я обѣснѣтъ като дете.Дѣдо му не обичаше да говори за тоя денъ пъкъ и детето не пита-аше.

Бавно въ неговия мозъкъ се възнобвѣваше тоя моментъ.Той се ровеше въ всички-тѣ си спомени на раното детство,но решително нищо такова не можеше да си спом-ни отъ което да се обѣсни думитѣ на баща си.

Вратата въ градината се отвори и той виде сѣнката на бата си.Станко вървеше по плочитѣ на двора.Неговата стая бѣше на втория катъ и Петъръ леко му подсвирна -Ела горѣ орате-повика го той.

Станко се изкаче по стъбата и влезе въ стаята при братя си.

-Изпроводи ли ги благополучно?-

-Не мина тъй безъ страхове.Знаешъ Йлката се страхува а Зоя се притиска въ менѣ Красива жена-усмипна се Станко.

-Знаешъ ли що.Азъ те повикахъ да те питамъ какъ разбирашъ ти това.Скандала.де

-Какъ.Хмъ,-замисли се Станко-не е много чиста тая работа.Гъркинята лъжеше.

-Лъжеше.За какво?-

-За полицата.

-Тогава каква е работата тукъ.Стария нали видѣ колко се уплаши.

-Уплаше се зеръ.Има една тукъ.....

-Тайна??

-И таина и метаина.-засмѣ се Станко.

-Това ти ми каза още като си идехме-каза Петъръ-А сега кажи ми твоето предположение.Какво я разбирашъ.-

-Че какво ще ти кажа азъ.Ти не си мисли че Богъ знае каква е важна тая работа.

-За менъ пъкъ изглежда не само важна ами и много лоша.-

-Ами.Гледай че ще свърши весело.Само скандала ще остане,защото безъ гирултия-ята ний неможемъ.За развлечение.....Станко тръгна да се разходи изъ стаята съ ръцѣ на кръста.-Добрѣ че се сетихъ-промени темата той-Зоя казва утрѣ непремено да отидешъ въ къщи да те види.-избърна се Станко и загледа братъта си право въ лицето.

-Не отина но ми-напредъ